

מחטבחה של מחפלת

מתכונים לחיים טובים יותר

עלון 66 כח טבת תשע"ח 15/01/18

בין המילים (או ה'מילים')

החזרה מנופש הניבה הרהורים בנושא.
בשורות טובות בנושא האקולוגיה. רחוקה הדרך מהפסקת ההשתדלות.
וסיום הנימה מבודחת.

זווית אישית

הרהורים בעקבות הנופש:

מבהיל לחשוב כמה הרבה יודעת עלינו החדרנית בבית המלון. היא נכנסת לחדר ורואה אם השארנו בלגן, איזה בגדים הבאנו, מה אכלנו, איזה ספרים אנחנו קוראים, ועוד המון פרטים שהחדר מספר עלינו. מניחה שאין צורך להמשיך, המסר הובן.

אפשר להמשיך ולבדוק עד כמה אנחנו חשופים למלצרים בעמדות החלוקה. הם מבחינים כמה אוכל אנחנו מעמיסים על הצלחות, כמה קצרי רוח אנחנו כשעלינו לחכות להגשה שלהם, כמה פעמים אנחנו חוזרים למלא, הם שומעים את התלונות והדרישות והטענות של קהל מזה רעב שלא ראה אוכל מזה כמה שעות.

כמה אנו גלויים לעינם של העומדים לידינו בתור לאוכל, או יושבים בשולחן הסמוך. ככלל לראות אנשים אוכלים זו לא חוויה נעימה, במיוחד כשנמצאים בתנאי מלון וההיצע גדול ומוצג באופן מפתה ו'בחינם'.

למה אנחנו מתנהגים אחרת בבית מלון או בנופש? למה אנו מרשים לעצמנו להתנהג באופן שונה מהבית? מדוע אנחנו אוכלים הרבה יותר?

איך מתרצים הוצאת אוכל מחדר האוכל למרות האיסור הגורף? ומעניין אותי איך מסבירים לילדים את בקבוקי הסבון ו/או כל מיני 'מזכרות' אחרות שהחליטו שאפשר לקחת הביתה?

נזכרתי בסיפור על יהודי שהולך בדרך ובטנו מבקשת מלוי. כשהוא מבחין בפרדס עם עצי תפוזים בשלים, ללא היסוס הוא מחפש ומוצא פרצה בגדר, קוטף מהפירות העסיסיים ומתחיל לאכול. לפתע הוא שומע צעקה 'רואים רואים', כמובן שהוא

נחפז לאסוף את מיטלטליו ולברוח החוצה. רק כשהוא נמצא בבטחה מעברה השני של הגדר, הוא מחפש בעיניו את בעל הפרדס שאת פירותיו הוא גזל וממנו הוא חושש. כשאנו מוצא אותנו, הוא שואל את הצועק 'אני לא רואה אף אחד, מי אתה טוען שרואה?'

ומקבל תשובה: הקב"ה רואה הכל כל הזמן.

זה לעומת זה: קראתי עוד על הנהגותיו של המלאך שחיי בינינו, שחדרו, זמנו ונפשו היו הפקר לכל. שדאג ללא הרף מה ייקח איתו לעולם הבא. שזיכך את גופו עד למינימום ההכרחי. אחד הנכדים כתב יומן בזמנים ששמר עליו בבית החולים, חייו נעו בין ישיבה של מעלה וישיבה של מטה, תוך כדי שהרופאים עשו את המוטל עליהם, עדיין הגיעו אנשים לחדרו כדי לערוך ווארט, או על מנת לקבל ברכה/עצה/ הדרכה. גם בזמנים כאלה הוא פיקח על מה נותנים לו לאכול והאם הוא חייב להכניס מזון זה לגופו.

השאלה היא לא מתי יגיעו מעשינו לדרגה כזו, אלא איך נשמור על איזושהי פרופורציה מתקבלת על הדעת, מה נעשה כדי להתקדם רק מדרגה אחת קטנה מהמקום בו אנו נמצאים לעבר המקום אליו אנו רוצים להגיע, איך נעשה צעד אחד לכיוון. מפני שאם נעשה זאת יש סיכוי שיגיע גם הצעד הבא בואכה הדרך אל בית א-ל.

התחלנו את תקופת 'שובב"ם' שהוא זמן מסוגל לעשות בדיוק את זה.

1. מדענים מצאו דרך להחיות אזורים שלמים בשונית האלמוגים הגדולה בעולם המשמשת כבית גידול למגוון ביולוגי עצום של יצורים חיים.

בשנים האחרונות, בעקבות שינוי האקלים וההתחממות הגלובלית סובלת השונית מתופעה חסרת תקדים של "הלבנת אלמוגים", במסגרתה מאבדים האלמוגים הנאים את צבעם והופכים ללבנים לחלוטין, דבר המעמיד אותם בפני סכנת מוות ופוגע עד מאוד במערכת האקולוגית הכללית של האזור כולו.

לאחרונה הצליחו למצוא פתרון שיעודד את יכולת ההתאוששות של האלמוגים בתקווה שניתן יהיה להעלות את עמידותם של שוניות אלמוגים בכל רחבי העולם לתנאים המשתנים.

2. תרומתם של הדבורים הכרחית לעולם.

למעשה, אחד מכל שלושה מוצרי מזון תלוי בתוצרתן של דבורים. לפני עשור החלה התמעטות מדאיגה של אוכלוסיית הדבורים, ולמרבה ההפתעה המגמה נעצרה וכעת אפילו חל גידול באוכלוסיית דבורי הדבש.

3. ממשלת סין ששימשה עד עתה כאחד השווקים הגדולים ביותר בתחום מפוקפק זה, אוסרת לחלוטין על מסחר בשנהב. בפועל נסגרו רוב מתקני השנהב שהיו פרוסים במדינה. התעשייה הענפה הזאת גרמה להרג של יותר מ-20,000 פילים מדי שנה.

ונסיים בנימה הומוריסטית [מניחה שאכן מדובר בהומור] שמעתי שהתקשורת בקשה מהציבור להציע שמות ל'סופה' שהייתה בשבוע שעבר.

**הקושי שאני חווה
הוא רק חלק קטן מחיי**

**יש עוד דברים רבים
שהולכים בדיוק כפי שתכננתי
ועדיף שאתרכז בהם כעת
ואעריך אותם**

